

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.991 van 20 juni 2013
in de zaak A. 200.933/XII-6640**

In zake: Gilbert BOSSUYT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand van 29 april 2011 ‘houdende vernietiging van alle besluiten van het college van burgemeester en schepenen van Menen van 8 maart 2011’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen van 7 maart 2011 verlaten, voorafgaand aan het agendapunt 15 ‘aanstelling kabinetsmedewerker’, drie schepenen de raadszaal, waarna wordt vastgesteld dat het college van burgemeester en schepenen niet meer het quorum heeft om geldig te vergaderen. De met dit agendapunt nagestreefde aanstelling van een voltijds administratief medewerker voor het kabinet van de burgemeester stond al op de agenda van het college van 17 januari 2011, 31 januari 2011, 7 februari 2011, 14 februari 2011 en 21 februari 2011. De burgemeester – dit is: verzoeker – zou zelf de behandeling van dit punt al ettelijke keren hebben verdaagd.

Vervolgens deelt de burgemeester mee dat hij op 8 maart 2011 een nieuw college van burgemeester en schepenen zal bijeenroepen. Op diezelfde dag nog wordt een uitnodiging met agenda naar alle schepenen van de stad Menen verstuurd voor een nieuwe collegezitting op 8 maart 2011 om 18.00 uur. Daarin wordt gemeld dat deze oproeping gebeurt met toepassing van artikel 50, § 2, van het gemeentedecreet, waarbij de schepenen die afwezig zijn, vervangen kunnen worden door de gemeenteraadsleden met de meeste anciënniteit. Tevens wordt aan alle gemeenteraadsleden een uitnodiging met agenda verstuurd voor voormelde vergadering, waarbij uitdrukkelijk wordt vermeld dat dit verzoek gebaseerd is op aanwijzingen dat het stemmingsquorum niet bereikt zou worden en dat er belangrijke punten zijn waarover moet worden beslist.

3.2. Op de vergadering van 8 maart 2011 zijn de drie voornoemde schepenen terug aanwezig. Nadat de burgemeester weigert in te gaan op enkele door hen gestelde vragen, verlaten zij opnieuw de zittingzaal, meldend dat het quorum niet meer bereikt is om geldig te vergaderen. Naderhand verlaat ook verzoeker de vergaderzaal om de aanwezige gemeenteraadsleden in volgorde van hun anciënniteit op te roepen om alsnog het vereiste aanwezigheidsquorum te leveren. Twee raadsleden blijken hiertoe bereid te zijn, waarop het college van burgemeester en schepenen onder meer beslist tot de aanstelling van voormelde kabinetsmedewerker van de burgemeester.

3.3. Op 9 maart 2011 richt een aantal schepenen en gemeenteraadsleden een collectieve klachtenbrief aan de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur. Op 12 april 2011 maakt de stad Menen de besluiten genomen door het college van burgemeester en schepenen van 8 maart 2011 over aan het agentschap Binnenlands Bestuur, afdeling West-Vlaanderen.

Op 29 april 2011 vernietigt de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand al deze besluiten.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Verzoeker verduidelijkt zijn belang als volgt in het inleidend verzoekschrift:

“De verzoeker heeft het vereiste functioneel belang om het bestreden besluit aan te vechten, in zijn hoedanigheid van burgemeester, lid zijnde van het college van burgemeester en schepenen, waarvan alle besluiten van 8 maart 2011 bij het bestreden ministerieel besluit van 29 april 2011 worden vernietigd, terwijl de verzoeker als voorzitter van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen die besluiten mede genomen heeft.”

5. In de memorie van antwoord werpt verwerende partij tegen dat waar verzoeker zich op zijn functioneel belang beroept als voorzitter van het college van burgemeester en schepenen, de ontvankelijkheid van het beroep samenhangt met een beoordeling van de ontvankelijkheid van de aangevoerde middelen. Verwerende partij licht vervolgens concreet en specifiek toe bij elk van de drie aangevoerde middelen waarom verzoeker volgens haar in geen enkel ervan wettigheidskritiek levert die steunt op een vermeende schending van zijn prerogatieven, zodat het beroep niet ontvankelijk is.

6. Verzoeker repliceert in de memorie van wederantwoord:

“Na kennisname van de memorie van antwoord volhardt de verzoeker, zelf verwijzende naar zijn inleidend verzoekschrift.

De verzoeker kan er wel mee instemmen, wat het principe betreft, (i) dat zijn functioneel belang samengaat met zijn hoedanigheid van burgemeester, voorzitter en lid van het college van burgemeester en schepenen, en met deze hoedanigheid alleen en (ii) dat het zijn functioneel belang is dat zijn belang bij de middelen aflijnt (randnummer 12 van de memorie van antwoord), zonder dat dit evenwel meebrengt dat door hem aangediende middelen die de interne onwettigheid van de bestreden beslissing zouden betreffen, onontvankelijk zouden zijn.

OM DEZE REDENEN,
Volhardt de verzoeker.”

7. Het auditoraat valt, na ontleding van de drie aangevoerde middelen, de exceptie bij en is van oordeel dat verzoekers beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan middelen die zijn gesteund op zijn functioneel belang.

8. In de laatste memorie luidt het:

“De verzoeker verwijst, op het stuk van het belang (bij de middelen) naar zijn inleidend verzoekschrift en zijn memorie van wederantwoord en handhaaft zijn standpunt.

Hij vraagt dienvolgens dat de procedure zou worden verder gezet.”

9. Bij de ingereedheidbrenging van de zaak heeft de staatsraad-verslaggever vastgesteld dat verzoeker thans geen burgemeester meer is, noch voorzitter van de gemeenteraad en dat hij bijgevolg niet langer de hoedanigheid bezit waarop hij initieel steunde om zijn beroep in te dienen en waaraan hij zijn functioneel belang ontleende.

Uit de notulen van de gemeenteraadszittingen van de stad Menen blijkt voorts dat verzoeker op de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad zelfs heeft verzaakt aan zijn mandaat als verkozen raadslid.

10. In die omstandigheden werd verzoeker aangeschreven met de vraag of hij niettemin nog belangstelling koestert bij zijn beroep, in welk geval hij werd verzocht om uiterlijk tegen 8 mei 2013 een nota aan de Raad van State te bezorgen, waarin hij uiteenzet welke weerslag voornoemde feiten hebben op het gebleven belang bij de zaak.

Beoordeling

11. Een verzoeker die geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, moet daartegenover klaar en duidelijk standpunt kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor doen kennen en, meer bepaald, het belang dat hij met zijn vordering gediend wil zien zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven. De medewerking met de Raad van State, zetelend als annulatierechter, die van een verzoeker verlangd kan worden, bestaat immers essentieel hierin dat deze de rechter laat weten wat hij meent te kun-

nen inbrengen tegen standpunten van de andere partij of het auditoraat, die ongunstig voor hem uitvallen.

De Raad van State stelt vast dat verzoeker, die om zijn belang bij het ingestelde beroep te bewaren een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces moet vertonen, zich ertoe heeft bepaald *pro forma* memories in te dienen en, finaal, het schrijven van de staatsraad-verslaggever onbeantwoord te laten.

12. Uit deze proceshouding kan enkel worden besloten dat verzoeker zonder – minstens zonder verdere – belangstelling is voor, en dus belang bij zijn beroep. Reden waarom het niet ontvankelijk is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juni 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest